

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/114/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8021200354
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Martinčeková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:8021200354.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu: W.. W. B., nar. XX.XX.XXXX, Z. T. XX/XX, XXX XX O. I. G., právne zastúpený: Advokátska kancelária ŠKODLER & PARTNERS, so sídlom s.r.o., Dobšinského 12, 811 05 Bratislava, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 24388-5/2021-BA zo dňa 19.05.2021, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 6Sa/13/2021-39 zo dňa 27.12.2021, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť **z a m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Krajský súd v Prešove (ďalej ako „krajský súd“, resp. „správny súd“) uznesením č. k. 6Sa/13/2021-39 zo dňa 27.12.2021 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. g) v spojení s § 7 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) ako neprípustnú žalobu zo dňa 30.06.2021, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej 24388-5/2021-BA zo dňa 19.05.2021 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“).

2. Preskúmaným rozhodnutím číslo 24388-5/2021-BA zo dňa 19.05.2021 žalovaná rozhodla, že konanie o proteste prokurátora Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou č. Pd 96/19/7713-6 zo dňa 14.11.2019, ktorý podal prokurátor proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov nad Topľou č. 700-3310104318-GC04/18 zo dňa 13.2.2018 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) vo veci predpísania poistného na nemocenské poistenie, poistného na starobné poistenie, poistného na invalidné poistenie, poistného do rezervného fondu solidarity žalobcovi zastavuje, pretože prokurátor vzal podaný protest prokurátora späť predtým, ako bolo o ňom rozhodnuté.

3. Podľa názoru krajského súdu sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia procesnej povahy, ktoré je v zmysle ust. § 7 písm. e) SSP vylúčené zo súdneho prieskumu. Preskúmaným rozhodnutím nedošlo k meritérnemu rozhodnutiu vo veci samej, rozhodnutie je teda procesnej povahy a nemohlo mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu. Krajský súd zdôraznil, že aj v prípade podnetu účastníka konania na podanie protestu prokurátora, je toto podanie fakultatívnym postupom prokurátora. Poukázal aj na absenciu aktívnej legitimácie takéhoto účastníka konania na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti a postupu správneho orgánu v prípade rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora.

4. Správny súd poukázal na to, že žalovaná nie je oprávnená posudzovať zákonnosť pokynu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) k späťvzatiu protestu, a ani správny súd nemá zákonom zverenú právomoc skúmať zákonnosť pokynov nadriadených prokurátorov, a to evidentne z dôvodu, že ide o úkon v dispozičnej sfére prokurátora a správny súd (ani správny orgán)

nie je oprávnený skúmať dôvodnosť späťvzatia protestu prokurátora, keďže k tomu môže dôjsť aj bez uvedenia dôvodu. Právnym následkom tohto späťvzatia je zastavenie konania o proteste prokurátora, pričom nesúhlas účastníka konania - žalobcu je irelevantný, keďže zákon ho ako podmienku pre späťvzatie protestu nevyžaduje.

5. Správny súd, poukázal na uznesenie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 311/2021-13 zo dňa 13. mája 2021, v ktorom sa sťažovateľka domáhala vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR práve v dôsledku späťvzatia protestu prokurátora, pričom žiadala zrušiť rozhodnutie, ktorým bolo zastavené konanie o proteste prokurátora. K podstate veci rovnaký právny názor vyjadril aj v uznesení sp. zn. I. ÚS 161/2021-20 zo dňa 20.04.2021.

6. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (ďalej aj ako „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorou navrhol zrušiť rozhodnutie krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Kasačnú sťažnosť odôvodnil § 440 ods. 1 písm. f), g), j) SSP. Uviedol, že je zrejmé, že protest prokurátora bol zobrať späť nie z vlastnej vôle prokurátora príslušnej prokuratúry, ale na základe direktívneho pokynu generálnej prokuratúry, ktorá tento pokyn síce formálne označila ako usmernenie. Z materiálneho hľadiska ide o direktívny pokyn, v ktorom generálna prokuratúra nariaďuje podriadeným prokurátorom späťvzatie všetkých podaných protestov, týkajúcich sa vzniku, zmeny alebo zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia, predpísaného poistného a príspevkov a vyrubenia penále lekárom ako samostatne zárobkovo činným osobám na základe licencie L1A. Pokyn generálnej prokuratúry zrejším a nepochybným spôsobom zasiahol do rozhodovacej autonómie podriadeného prokurátora a teda úkonu späťvzatia protestu prokurátora v tomto prípade chýba jedna z jeho podstatných náležitostí, ktorou je k vlastný (autonómny) prejav vôle prokurátora. Takýto úkon, ktorým prokurátor formálne realizoval oprávnenie spočívajúce v späťvzati protestu prokurátora možno označiť za vadný a teda vo svojej podstate by nemal zakladať žiadne právne účinky. K uzneseniu ústavného súdu Slovenskej republiky z 13. mája 2021, sp. zn. III. ÚS 311/2021 sťažovateľ uviedol, že Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sa v rámci tohto uznesenia nevysporiadal s námietkami, ktoré tvorili základ podanej ústavnej sťažnosti a ktoré boli predostreté aj v rámci podanej správnej žaloby.

7. Sťažovateľ ďalej namietal nemožnosť aplikácie § 7 písm. e) SSP na prejednávany prípad. Vo veci späťvzatia protestu prokurátora nebolo/nebude vydané žiadne iné meritórne rozhodnutie, ktoré by eventuálne mohlo byť predmetom súdneho prieskumu, v čoho dôsledku možno vyvodiť, že nejde o procesné rozhodnutie v pravom slova zmysle slova, ktoré by bolo zo strany správneho orgánu vydané v rámci pokračujúceho živého administratívneho konania, ktoré by bolo skončené vydaním právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Každé konečné rozhodnutie (aj procesnej povahy) vydané v rámci administratívneho konania, môže byť potenciálne spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv jeho adresáta, a teda musí ostať spôsobilé na podrobenie súdneho prieskumu jeho zákonnosti. V dôsledku uvedeného, preto aplikácia ust. 98 ods. 1 písm. g) v spojení s § 7 písm. e) SSP nie je v tomto prípade možná.

8. Sťažovateľ namietal nesprávnosť procesného postupu správneho súdu. Uviedol, že ak krajský súd napadnutým rozhodnutím prijal meritórny záver, že rozhodnutie žalovanej nemožno podrobiť súdному prieskumu, mal správnu žalobu bez ďalšieho odmietnuť ako neprípustnú. Avšak tým, že správnu žalobu podrobil meritórnemu prieskumu, vyžiadal si vyjadrenie žalovanej k správnej žalobe, ako aj to, že ponechal sťažovateľovi možnosť reflektovať na vyjadrenie žalovanej a až potom odmietol správnu žalobu ako neprípustnú, procesne pochybil.

9. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti vyjadrila podaním zo dňa 28.04.2022 a kasačnému súdu navrhla kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

10. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“, resp. „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h) SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

11. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

13. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 7 písm. e/ SSP správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

15. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

16. Podľa § 177 ods. 2 SSP, ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom.

17. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov prokuratúra chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu.

18. Podľa § 20 ods. 1 cit. zákona prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy pri výkone verejnej správy v rozsahu ustanovenom týmto zákonom. Výkon dozoru funkčne súvisí s uplatnením oprávnení prokurátora v konaní pred správnym súdom podľa osobitného predpisu.

19. Podľa § 22 ods. 1 písm. a/ cit. zákona právnymi prostriedkami, ktorými prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy, sú protest prokurátora.

20. Podľa § 23 ods. 1 cit. zákona prokurátor je oprávnený podať protest proti správnym aktom orgánov verejnej správy uvedeným v § 21 ods. 1 písm. a), ktorými bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

21. Podľa § 23 ods. 3 cit. zákona prokurátor je oprávnený vziať protest späť.

22. Podľa § 23 ods. 4 cit. zákona konanie o proteste prokurátora je osobitné konanie, v ktorom sa rozhoduje, či správnym aktom orgánu verejnej správy uvedeným v § 21 ods. 1 písm. a) bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis.

23. Podľa § 24 ods. 15 cit. zákona ak prokurátor vzal protest späť predtým, ako bolo o ňom rozhodnuté, orgán verejnej správy konanie o proteste prokurátora rozhodnutím zastaví.

24. Kasačný súd z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril pripojený administratívny spis žalovanej mal preukázané, že prvostupňový správny orgán (Sociálna poisťovňa, pobočka Vranov nad Topľou) rozhodnutím č. 700-3310104318-GC04/18 zo dňa 13.2.2018 postupom podľa § 144 ods. 1, § 152a a § 178 ods. 1 písm. a/ bod ôsmy zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov sťažovateľovi predpísal za obdobie júl 2014, august 2014, september 2014, október 2014, november 2014, december 2014 poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, poistné na invalidné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity v celkovej sume 5 603,66 eur. Predmetné rozhodnutie bolo na základe podnetu sťažovateľa napadnuté protestom prokurátora sp. zn. Pd 96/19/7713-6 zo dňa 14.11.2019. Podaním sp. zn. Pd 96/19/7713-11 zo

dňa 10.5.2021, doručeným žalovanej dňa 13.5.2021 vzal prokurátor protest prokurátora späť. Žalovaná rozhodnutím č. 24388-5/2021-BA zo dňa 19.5.2021 podľa § 24 ods. 15 zákona č. 153/2001 Z. z. konanie o proteste prokurátora zastavila.

25. Základná úloha najvyššieho správneho súdu aj s ohľadom na sťažovateľom uplatnené kasačné námietky spočíva v posúdení, či krajský súd správne postupoval, keď správnu žalobu postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g/ v spojení s § 7 písm. e/ SSP odmietol ako neprípustnú.

26. Všeobecne platí pravidlo, že v systéme správneho súdnictva je právo na prístup k súdnemu preskúmaniu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe správnej žaloby determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že sudy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia, zrušujú alebo deklarujú práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, a to okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Výnimky stanovuje § 7 SSP. Jednou z týchto výnimiek je aj výnimka plynúca z § 7 písm. e/ SSP, podľa ktorej cit.: „správne sudy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.“. Uvedené ustanovenie teda predstavuje časť negatívneho vymedzenia právomoci správnych súdov, ktorá je vo všeobecnosti upravená v ustanovení § 6 SSP, a teda precizujú okruh tzv. správneho prieskumu, resp. oblastí, ktoré sú zo správneho prieskumu vyňaté. Z pohľadu aplikácie ustanovenia § 7 písm. e/ SSP na prejednávajúcu vec je nutné sa zamerať na posúdenie kumulatívneho splnenia dvoch tam vyjadrených podmienok a teda, či správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného je rozhodnutím procesnej povahy a zároveň, či rozhodnutie žalovaného mohlo mať za následok ujmu na subjektívnych právach sťažovateľa.

27. Podľa § 24 ods. 15 zákona č. 153/2001 Z. z., ak prokurátor vzal protest späť predtým, ako bolo o ňom rozhodnuté, orgán verejnej správy konanie o proteste prokurátora rozhodnutím zastaví. Krajský súd správne vyhodnotil, že správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovanej je rozhodnutím procesnej povahy, keďže ide o rozhodnutie o zastavení konania, a teda nejde o rozhodnutie meritórne, ktorým by bolo rozhodnuté vo veci samej. K splneniu prvej z podmienok podľa § 7 písm. e/ SSP teda najvyšší správny súd už nevenuje ďalší priestor, keďže ju vyhodnotil rovnako, ako krajský súd v kasačnou sťažnosťou napadnutom rozhodnutí a tento záver je nespochybniteľný.

28. Druhá otázka pri aplikácii ustanovenia § 7 písm. e/ SSP na prejednávajúcu vec spočíva v skúmaní tej skutočnosti, či je takéto rozhodnutie spôsobilé ukrátiť účastníka konania na jeho subjektívnych právach. V tomto smere je zásadnou analýza podstaty, funkcie a účelu inštitútu protestu prokurátora. Protest prokurátora je upravený v ustanoveniach § 22 až § 27 zákona č. 153/2001 Z. z. Protest prokurátora je jedným z prostriedkov prokurátorského dozoru, ktorý prokurátor vykonáva vo vzťahu k orgánom verejnej správy. Na základe toho môže prokurátor podať protest proti správnym aktom orgánov verejnej správy uvedeným v § 21 ods. 1 písm. a/ zákona č. 153/2001 Z. z., ktorými bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis. Podstatným je, že vo všeobecnosti nejde o návrhové konanie (hoci v prejednávanej veci podanie protestu inicioval sťažovateľ podnetom), teda prokurátor môže podať protest na základe vlastnej dozorovej činnosti alebo na základe podnetu účastníkov správneho konania a môže ho podať aj proti vôli účastníka.

29. Právo disponovania s protestom prokurátora je explicitne vyjadrené v § 23 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z. z., podľa ktorého je prokurátor oprávnený vziať protest späť. Následný postup orgánu verejnej správy reguluje (opäť vcelku explicitne a kategoricky) ustanovenie § 24 ods. 15 zákona č. 153/2001 Z. z., podľa ktorého, ak prokurátor vzal protest späť predtým, ako bolo o ňom rozhodnuté, orgán verejnej správy konanie o proteste prokurátora zastaví. Zároveň ustanovenie § 23 ods. 4 zákona č. 153/2001 Z. z. vymedzuje základný účel a zmysel konania o proteste prokurátora, ako osobitného konania, v ktorom sa rozhoduje o tom, či bol porušený zákon (alebo iný všeobecne záväzný právny predpis) aktom orgánu verejnej správy.

30. Protest prokurátora je právnym prostriedkom, na základe ktorého môže orgán verejnej správy, ktorého sa napadnuté rozhodnutie týka, protestu vyhovieť alebo nevyhovieť. Rozhodnutie tohto orgánu o proteste prokurátora nie je bezprostredným rozhodnutím o právach, právom chránených záujmoch

alebo povinnostiach subjektov, ktorým prokurátor poskytuje ochranu. Ide o rozhodovanie o návrhu prokurátora, ktorý nie je účastníkom správneho konania. Podanie protestu nemá vplyv na formálno-právnu právoplatnosť napadnutého rozhodnutia, t. j. rozhodnutia vo veci samej. Rozhodnutie o proteste prokurátora, ktorým správny orgán protestu nevyhovelo, nie je teda samo o sebe rozhodnutím vo veci samej. Ak správny orgán protestu vyhovie, nasleduje vydanie rozhodnutia, ktorým je nahradené pôvodné právoplatné rozhodnutie; ak však správny orgán protestu nevyhovelo, pôvodné právoplatné rozhodnutie, a teda aj práva a povinnosti ním založené, zostávajú nedotknuté.

31. Najvyšší správny súd v súvislosti s vyššie uvedeným poukazuje na odôvodnenie uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 161/2021 zo dňa 20.05.2021, ktoré sa týka skutkovo podobnej veci, ako je vec prejednávaná. V predmetnej veci išlo o ústavnú sťažnosť, ktorou sťažovateľka (fyzická osoba) namietala porušenie jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky späťvzatím protestu prokurátora. Ústavný súd svoje rozhodnutie o odmietnutí ústavnej sťažnosti (ako zjavne neopodstatnenej) odôvodnil primárne interpretáciou úlohy a významu netrestného dozoru prokuratúry. Ústavný súd v prvom rade konštatoval, že podstatou netrestného dozoru prokuratúry je ochrana zákonnosti, t. j. objektívneho práva, pričom ochrana subjektívnych práv fyzických a právnických osôb je v rámci neho sekundárna, prípadne môže i absentovať. Asociáciou protestu prokurátora s ochranou zákonnosti (realizovanou v rámci výkonu netrestného dozoru) ústavný súd determinoval aj prípadný dopad na subjektívne práva osoby (účastníka) iniciujúcej podanie protestu. Ústavný súd dospel k záveru, že späťvzatie protestu prokurátora nemá povahu vybavenia podnetu, ale výlučného dispozičného úkonu prokurátora, ktorý tento úkon navyše ani nemusí odôvodňovať. Z uvedeného ústavný súd dôvodil, že späťvzatím protestu prokurátora nemôže dôjsť k zásahu do subjektívnych práv účastníka konania o proteste prokurátora.

32. Ústavný súd Slovenskej republiky v ďalšej skutkovo podobnej veci vedenej pod sp. zn. III. ÚS 311/2021 zo dňa 13.5. 2021 sa o.i. vyjadril aj k pohnútkam, ktoré k späťvzatiu protestu viedli, uviedol cit.: „Z toho je zrejmé, že zákon o prokuratúre žiadnym iným spôsobom ako riadnym vybavením podnetu na podanie protestu prokurátora nereguluje nielen jeho rozhodnutie o tom, či protest podá, ale ani to, že či následne protest zoberie späť. Preto je vo vzťahu k opatreniu prokurátora, ktorým rozhodol o späťvzati protestu z pohľadu ústavných práv sťažovateľa, nedôvodná jeho argumentácia o tom, aké boli, či mali byť či už vecné alebo inštitucionálne pohnútky prokurátora pri jeho rozhodnutí zobrať protest späť alebo na ňom zotrvať. Zákon o prokuratúre, ako aj Správny súdny poriadok vzhľadom na osobitné postavenie prokuratúry vo vzťahu k orgánom verejnej správy prokuratúre neukladajú povinnosť, aby v prípade nevyhovenia protestu podali proti rozhodnutiam orgánov verejnej správy správnu žalobu. Z toho, že proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne bol podaný protest prokurátora, nemožno vyvodiť povinnosť prokurátora v prípade nevyhovenia protestu podať proti tomuto rozhodnutiu správnu žalobu. Iná ochrana práva, ktorá je zabezpečovaná či už protestom prokurátora alebo správnu žalobou prokurátora, je vedľajším produktom všeobecného dozoru prokuratúry, ktorým sa zabezpečuje verejný záujem nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy. Preto z výkonu týchto právomocí prokuratúry, ktoré sa môžu prejaviť aj podaním a následným späťvzatím už podaného protestu, nemožno vyvodiť porušenie základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.“ (obdobne III. ÚS 309/2021 zo dňa 13. mája 2021).

33. Nad rámec vyššie uvedeného najvyšší správny súd tiež uvádza, že sťažovateľ disponoval účinným a dostupným prostriedkom ochrany, ktorým sa mohol brániť proti tvrdenému porušeniu jeho subjektívnych práv. Týmto prostriedkom je, respektíve bolo odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu č. 700-3310104318-GC04/18 zo dňa 13.02.2018, o ktorej skutočnosti bol sťažovateľ riadne poučený, na ktoré (v prípade neúspechu) nadväzuje právo podať proti rozhodnutiu druhostupňového správneho orgánu správnu žalobu. Skutočnosť, že sťažovateľ tento primárny postup slúžiaci výlučne na ochranu subjektívnych práv účastníka konania nevyužil, nemôže spôsobovať konverziu nenárokovateľného inštitútu (podanie protestu) na prostriedok „nárokovateľný“. Rovnako tak nevyužitie tejto možnosti nemôže skonvertovať výlučné dispozičné oprávnenie prokurátora na postup obmedzený záujmami sťažovateľa. Opomenutie sťažovateľa brániť svoje práva dostupnými prostriedkami nemá potenciál zmeniť aj ústavným súdom interpretovaný účel a funkciu konania o proteste prokurátora, ktoré je konaním osobitným (§ 23 ods. 4 zákona č. 153/2001 Z. z.).

34. Vo vzťahu k sťažovateľom tvrdenej nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia v dôsledku (podľa sťažovateľa) nezákonného zásahu do dispozičného oprávnenia prokurátora zo strany Generálnej

prokuratúry Slovenskej republiky kasačný súd konštatuje, že námietka je meritórnej povahy. Ak však správny súd odmietol správnu žalobu, je vylúčené, aby sa zaoberal jej vecnými dôvodmi, teda tvrdenými dôvodmi nezákonnosti napadnutého rozhodnutia. Preto sa ani správny súd, ani kasačný súd týmito námietkami sťažovateľa nemohli zaoberať a ani nezaoberali.

35. Najvyšší správny súd vyslovuje záver, že v predmetnej veci bol výlučným predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie žalovanej o zastavení konania o proteste prokurátora. V tomto smere je kľúčové, že konanie o proteste prokurátora je výlučne konaním návrhovým. Rozhodnutie o zastavení konania o proteste prokurátora je priamym procesným dôsledkom uplatnenia § 24 ods. 15 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre a žalovaná, ktorá postupovala podľa tohto ustanovenia, nemala inú možnosť, ako toto konanie formálne zastaviť (IV. ÚS 235/2021 zo dňa 28. apríla 2021). V predmetnej veci bolo tiež jasne ustálené, že rozhodnutie, proti ktorému sťažovateľ podal správnu žalobu, je svojou povahou rozhodnutím procesným, ktoré navyše nie je spôsobilé zasiahnuť do jeho subjektívnych práv. Rozhodnutie, ktorým sa po späťvzatí protestu zastavilo konanie o ňom, je tak procesným rozhodnutím, ktoré nemohlo mať vplyv na práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti účastníkov konania. Preto je takéto rozhodnutie podľa ust. § 7 písm. e) SSP vylúčené z prieskumu správnymi súdmi.

36. Rovnako aj procesný postup krajského súdu, ktorým súd najprv zaslal správnu žalobu na vyjadrenie žalovanej a neskôr vyjadrenie žalovanej zaslal žalobcovi a až následne odmietol správnu žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP ako neprípustnú, nemožno považovať za postup explicitne sa priečiaci pravidlám plynúcim z procesného právneho predpisu.

37. Správny súd tak rozhodol správne, keď správnu žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP odmietol, pretože smerovala proti rozhodnutiu, ktoré podľa § 7 písm. e) SSP správne súdy nepreskúmajú. Kasačná sťažnosť sťažovateľa tak nie je dôvodná, a preto ju kasačný súd podľa § 461 SSP zamietol.

38. O trovách kasačného konania bolo rozhodnuté podľa § 168 a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že žalovanej, ktorá mala v kasačnom konaní úspech a má právo na náhradu trov, náhradu nepriznal, pretože neboli splnené podmienky § 168 SSP. Sťažovateľ, ktorý v kasačnom konaní úspech nemal, v zmysle § 167 ods. 1 SSP a contrario nemá právo na náhradu trov kasačného konania.

39. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky prijal uznesenie jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.